

b.4 Elewacje.

Elewacje budynku dawnego więzienia otynkowane tynkiem gładkim, pierwotnie lekko fakturowym, cyklinowanym, barwionym w masie mączką ceglana, boniowane, osadzone na wysokim cokole zwieńczonym wydatnym gzymsem z dachówki ceramicznej, karpiówki.

Elewacje o jednolitym wystroju, jednorodne, z wejściami głównymi od strony północno – wschodniej i wejściem do piwnic /oraz dwoma wtórnymi/ od strony dziedzińca. Elewacje ozdobione bogatą dekoracją architektoniczną o formach historyzujących, neorenesansowych, w części zniekształconą. Dekoracja architektoniczna nieznacznie odmienna dla elewacji południowo – zachodnich /łącznik z triforium otworów okiennych/ i północno – wschodnich /ryzalit/. Wszystkie elewacje obiektu przeprowadzają otwory okienne o symetrycznym, regularnym układzie /poza zamurowaniami/ i jednolitym kształcie /poza zniekształceniami/. Wielkość i kształt otworów okiennych uzależniona została od miejsca ich usytuowania. Analogiczną do elewacji frontowej stylistykę reprezentuje elewacja północno – zachodnia, południowo - wschodnia od strony ogrodzenia dziedzińca utrzymana w nieznacznie uproszczonych formach wystroju i południowo - zachodnia. Elewacje nieznacznie przebudowane. Znaczący wkład w układ kompozycyjny elewacji mają niskie, zróżnicowane dachy, o niewielkich spadkach połaci, z górującymi nad nimi pasami masywnego gzymsu kroksztynowego.

Elewacja frontowa – północno - wschodnia.

Elewacja zwrócona w stronę ulicy Winiarskiej położonej poza obrębem dawnego miasta lokacyjnego, prowadzącej w kierunku północno - zachodnim do głównego szlaku komunikacyjnego /ul. Warszawska/, i dalej przez Pl. Kilińskiego do centrum miasta i rynku. Elewacja korpusu głównego dziewiętnastoosiowa, w tym trzy osie środkowe zajmuje ryzalit, po jego stronach symetrycznie rozmieszczone osie niewielkich otworów okiennych cel odosobnienia. Trzy osie ryzalitu z wysokimi, półkoliście sklepionymi otworami, w przyziemiu z arkadami wspartymi na dwóch słupach, mieszczącymi podcienia i wejście główne. Boczne elewacje ryzalitu rozwiązane analogicznie, pozbawione podcieni. Ryzalit tak jak elewacja korpusu głównego flankowane w narożach wysokimi basztami o koronach wyniesionych powyżej połaci dachu.

Na dostępnych materiałach ikonograficznych widoczne jest analogiczne rozmieszczenie otworów, opracowanie opraw otworów okiennych oraz elementy detalu architektonicznego elewacji.

Elewacja frontowa zwieńczona gzymsem koronującym zamykającym elewację, natomiast w partii wież poniżej kroksztyn wysunięty masywny wałek gzymsu na poziomie okapu dachu, natomiast nad poziomem przyziemia dodatkowy, wyższy cokół, kryty dachówką.

Elewacja członowana pionowo i poziomo rytmem symetrycznie rozmieszczonych otworów okiennych, zwieńczone masywnym gzymsem kroksztynowym.

Analiza dostępnych materiałów, w tym sondażowych badań konserwatorskich, oraz wykonane szczegółowe rozpoznanie konserwatorskie określają **historyczny wystrój elewacji frontowej**, nawiązujący do charakteru neorenesansowej architektury obronnej z końca 1 poł. XIX wieku.

Elewacja tynkowana pierwotnie tynkiem o prawie gładkiej fakturze, cyklinowanym, barwionym w masie mączka ceglana, elementy wystroju architektonicznego elewacji z kształtek ceglanych i narzutu, ciągnięte. Obecnie zachowane tynki jak i elementy detalu architektonicznego zniekształcone, w części wtórne. Tynki w części odspojone od podłoża, spudrowane, brak przyczepności do podłoża na znacznych powierzchniach.

Cokół tynkowany zwieńczony prostym gzymsem cokołowym tynkowanym, cokół pierwotnie mógł być boniowany.

Równomiernie, symetrycznie rozplanowane osie okienne, dzielone podkreślone boniowaniem zbudowane zostały z:

1. okna kondygnacji piwnic - ich budowa oraz kształt nie zachowały się w dostępnych materiałach ikonograficznych, zapewne w trakcie kolejnych remontów zostały powiększone, mogły nawiązywać do otworów piwnicznych zachowanych w wieżach /basztach/.
2. występującego w ryzalicie okna parteru i pozostałych kondygnacji, analogicznie w pozostałych elewacjach ryzalitu w kształcie stojącego prostokąta, sklepionego łukiem pełnym w oprawie architektonicznej z boni powtarzających kształt otworu.

3. występującego wąskiego w kształcie stojącego prostokąta otworu okiennego w basztach, sklepionego półkoliście, z detalem architektonicznym w kształcie boni powtarzającym wykrój półkolistego nadproża.

4. Zachowanego w korpusie głównym wąskiego, w kształcie leżącego prostokąta otworu okiennego cel odosobnienia. W materiałach ikonograficznych istotne to, że wysokość tego otworu nie przekraczała szerokości jednego pasa boni.

5. Elewacja członowana poziomo pasami boniowania oraz gzymсами: cokołowym tynkowanym zwieńczonym obecnie warstwami dachówki ceramicznej, karpówki oraz gzymsem wieńczącym. Pierwotnie zapewne gzymś był zwieńczony wydatnie wysuniętym gzymsem cokołowym. Gzymś wieńczący zamykający belkowanie szeroki, wydatny zbudowany z kilku warstw kształtek tynkowanych w formie masywnych kroksztyn oraz podkreślony dekoracją architektoniczną w formie linearnego boniowania powtarzającego wykrój i kształt kroksztyn.

Kompozycja oraz sposób opracowania elewacji frontowej poprzez zastosowanie zróżnicowania płaszczyzn elewacji oraz bogatego katalogu form i detali architektonicznych o charakterze neorenesansowym, zdecydowały o indywidualnym charakterze obiektu.

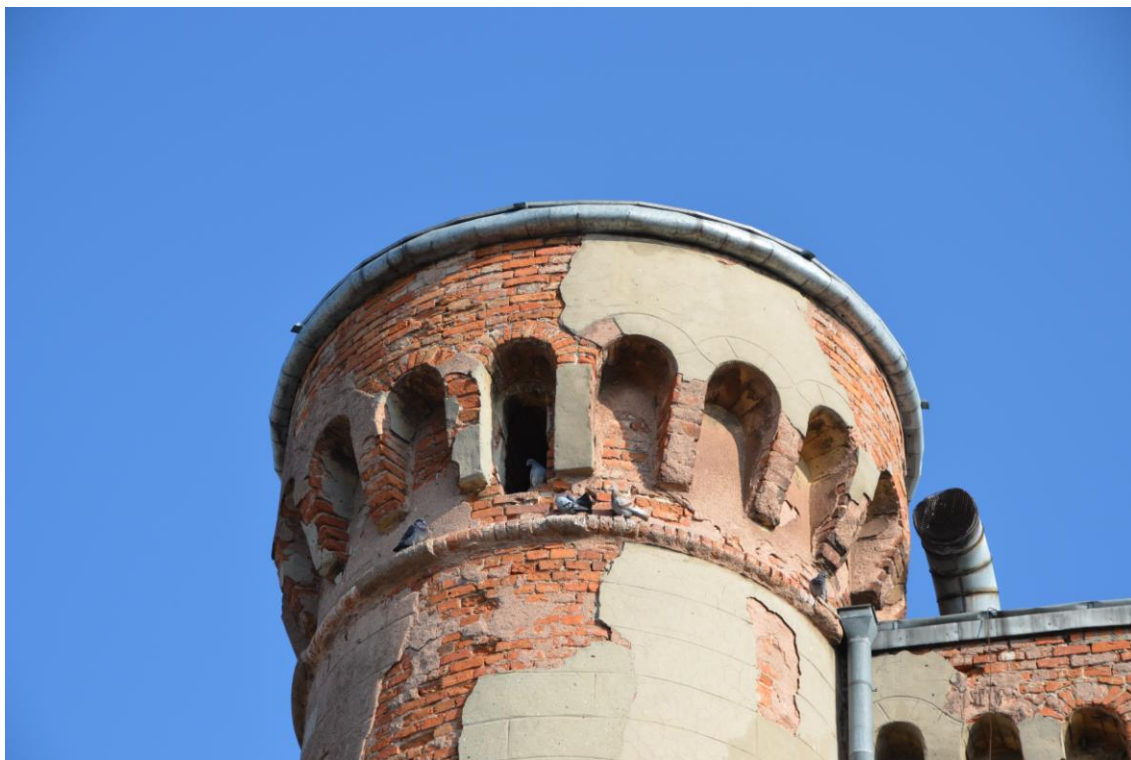

145. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja frontowa od strony północno – wschodniej. Ryzalit na styku z budynkiem głównym.

146. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja frontowa od strony północno – wschodniej. Ryzalit na styku z budynkiem głównym.

147. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja frontowa od strony północno – wschodniej. Partia północna elewacji frontowej - zwieńczenie baszty z detalem architektonicznym z kształtek ceglanych - stan zachowania tynków.

148. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja frontowa od strony północno – wschodniej. Zwieńczenie elewacji między ryzalitem a budynkiem głównym.

149. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja frontowa od strony północno – wschodniej. Ryzalit z wejściem do podcienia arkadowego z wejściem głównym do obiektu.

150. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja frontowa od strony północno – wschodniej. Ryzalit z wieżą na styku z budynkiem głównym.

Elewacja południowo - zachodnia /od strony budynku administracyjnego/ dwudziesto-trzy osiowa, z tym, że środkową oś zajmuje wejście z łącznika na poziomie drugiego piętra, natomiast na wysokości trzeciego występują trzy wąskie otwory sklepione półkoliście, z których skrajne posiadają kontynuację na niższych kondygnacjach. Po obu stronach triforium dodatkowe, powiększone otwory okienne.

Łącznik nadwieszony na półkoliście sklepionych arkadach wspartych na masywnych filarach.

Pozostałe elementy /min. narożne baszty, oprawy otworów, detal architektoniczny / analogiczne jak w elewacji frontowej.

Analiza dostępnych materiałów, w tym sondażowych badań konserwatorskich, oraz wykonane szczegółowe rozpoznanie konserwatorskie określają **historyczny wystrój elewacji podwórzowej** /południowo -zachodniej/, nawiązujący do charakteru neorenesansowej architektury obronnej z końca 1 poł. XIX wieku.

Elewacja tynkowana pierwotnie tynkiem o prawie gładkiej fakturze, cyklinowanym, barwionym w masie mączka ceglana, elementy wystroju architektonicznego elewacji z kształtek ceglanych i narzutu, ciągnięte. Obecnie zachowane tynki jak i elementy detalu architektonicznego zniekształcone, zniszczone, w części wtórne. Tynki w części odspojone od podłoża, spudrowane, brak przyczepności do podłoża na znacznych powierzchniach.

Cokół tynkowany zwieńczony prostym gzymsem cokołowym tynkowanym, cokół pierwotnie był boniowany.

Równomiernie, symetrycznie rozplanowane osie okienne, dzielone podkreślone boniowaniem zbudowane zostały z:

1. okna kondygnacji piwnic - ich budowa oraz kształt nie zachowały się w dostępnych materiałach ikonograficznych, zapewne w trakcie kolejnych remontów zostały powiększone, mogły nawiązywać do otworów piwnicznych zachowanych w wieżach /basztach/.

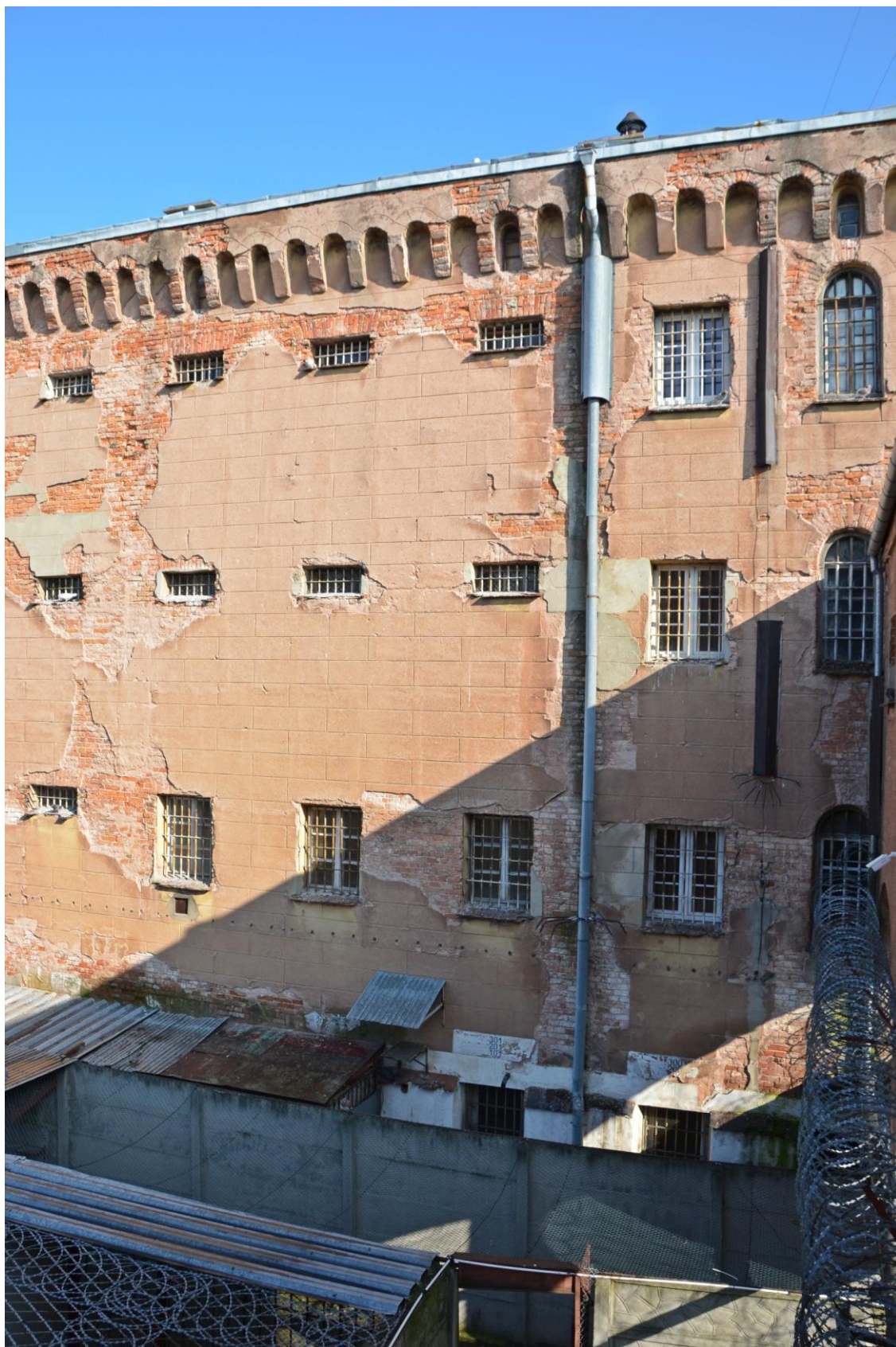

2. występującego wąskiego w kształcie stojącego prostokąta otworu okiennego w basztach, sklepionego półkoliście, z detalem architektonicznym w kształcie boni powtarzającym wykrój półkolistego nadproża.
3. Zachowanego w korpusie głównym wąskiego, w kształcie leżącego prostokąta otworu okiennego cel odosobnienia. W materiałach ikonograficznych istotne to, że wysokość tego otworu nie przekraczała szerokości jednego pasa boni.
5. Elewacja członowana poziomo pasami boniowania oraz gzymsami: cokołowym tynkowanym zwieńczonym obecnie warstwami dachówki ceramicznej, karpówki oraz gzymsem wieńczącym. Pierwotnie zapewne gzyms był zwieńczony wydatnie wysuniętym gzymsem cokołowym. Gzyms wieńczący zamykający belkowanie szeroki, wydatny zbudowany z kilku warstw kształtek tynkowanych w formie masywnych kroksztyn oraz podkreślony dekoracją architektoniczną w formie linearnego boniowania powtarzającego wykrój i kształt kroksztyn.

151. *Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja od strony południowo – zachodniej, od strony dziedzińca i spacerniak, od granicy łącznika.*

152. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja od strony południowo – zachodniej, od strony dziedzińca i spacerniaka, od granicy łącznika. W partii przyziemia oraz częściowo pięter przekształcone otwory okienne.

153. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja od strony południowo – zachodniej, od strony dziedzińca i spacerniaka, od granicy łącznika.

154. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja od strony południowo – zachodniej, od strony dziedzińca i spacerniak, od granicy łącznika.

155. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja od strony południowo – zachodniej, z wewnętrznymi wygrozdeniami i łącznikiem między budynkami penitencjarnym i administracyjnym.

156. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Fragment elewacji od strony północno – zachodniej, od strony dziedzińca i łącznika. Przylegający łącznik wsparty na szerokich arkadach.

157. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Fragment elewacji od strony południowo – zachodniej, od strony wewnętrznego dziedzińca i łącznika.

158. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Fragment elewacji od strony północno – zachodniej, od strony dziedzińca i łącznika, z basztą w narożu. Wtórnie przekryte przejścia przy budynku.

Elewacja północno – zachodnia i analogiczna do niej elewacja południowo - wschodnia głównego korpusu pięcioosiowa, z czego trzy środkowe, półkoliście sklepione otwory okienne na każdej kondygnacji flankowane są przez dwa symetrycznie umieszczone wąskie, pełnym łukiem zamknięte okna. Elewacja zwrócona w stronę ulicy Warszawskiej położonej poza obrębem dawnego miasta lokacyjnego, prowadzącej w kierunku północno - zachodnim do głównego szlaku komunikacyjnego /ul. Warszawska/, i dalej przez Pl. Kilińskiego do centrum miasta i rynku oraz analogicznie rozwiązana w kierunku południowym do ulicy Więziennej.

Elewacje flankowane w narożach wysokimi basztami o koronach wyniesionych powyżej połaci dachu.

Na dostępnych materiałach ikonograficznych widoczne są analogiczne rozmieszczenia otworów, opracowanie opraw otworów okiennych elewacji oraz baszt narożnych i elementów detalu architektonicznego.

Elewacje zwieńczone gzymsem koronującym, natomiast w partii wież poniżej kroksztyn wysunięty masywny wałek gzymsu na poziomie okapu dachu, natomiast nad poziomem przyziemia dodatkowy, wyższy cokół, kryty dachówką. Elewacje członowane pionowo i poziomo rytmem symetrycznie rozmieszczonych otworów okiennych, zwieńczone masywnym gzymsem kroksztynowym.

Analiza dostępnych materiałów, w tym sondażowych badań konserwatorskich, oraz wykonane szczegółowe rozpoznanie konserwatorskie określają **historyczny wystrój elewacji**, nawiązujący do charakteru neorenesansowej architektury obronnej z końca 1 poł. XIX wieku.

Elewacja tynkowana pierwotnie tynkiem o prawie gładkiej fakturze, cyklinowanym, barwionym w masie mączką ceglana, elementy wystroju architektonicznego elewacji z kształtek ceglanych i narzutu, ciągnięte.

Obecnie zachowane tynki jak i elementy detalu architektonicznego zniekształcone, w części wtórne.

Tynki w części odspojone od podłoża, spudrowane, brak przyczepności do podłoża na znacznych powierzchniach.

Cokół tynkowany zwieńczony prostym gzymsem cokołowym tynkowanym, cokół pierwotnie był boniowany.

Równomiernie, symetrycznie rozplanowane elewacje z osiami okiennymi, podkreślone linearnym boniowaniem zbudowane zostały z:

1. okna kondygnacji piwnic - ich budowa oraz kształt nie zachowały się w dostępnych materiałach ikonograficznych, zapewne w trakcie kolejnych remontów zostały powiększone, mogły nawiązywać do otworów piwnicznych zachowanych w wieżach /basztach/.
2. występujących również w ryzalicy okien w kształcie stojącego prostokąta, sklepionego łukiem pełnym w oprawie architektonicznej z linearnych boni powtarzających kształt otworu.

3. występującego wąskiego w kształcie stojącego prostokąta otworu okiennego w basztach, sklepionego półkoliście, z detalem architektonicznym w kształcie boni powtarzającym wykrój półkolistego nadproża, tu również flankującego symetrycznie po obu stronach półkoliście zamknięte otwory okienne korpusu obiektu.

4. Elewacja członowana poziomo pasami boniowania oraz gzymsami: cokołowym tynkowanym zwieńczonym obecnie warstwami dachówki ceramicznej, karpiówki oraz gzymsem wieńczącym.

Pierwotnie zapewne gzyms był zwieńczony wydatnie wysuniętym gzymsem cokołowym.

Gzyms koronujący - wieńczący zamykający belkowanie szeroki, wydatny zbudowany z kilku warstw kształtek tynkowanych w formie masywnych kroksztyn oraz podkreślony dekoracją architektoniczną w formie linearnego boniowania powtarzającego wykrój i kształt kroksztyn.

Kompozycja oraz sposób opracowania elewacji bocznych jako również elewacje reprezentacyjne poprzez zastosowanie zróżnicowania płaszczyzn oraz bogatego katalogu form i detali architektonicznych o charakterze neorenesansowym, zdecydowały o wyjątkowym charakterze obiektu.

Stan zachowania.

Elewacje budynku pod względem technicznym znajdują się w niedostatecznym stanie zachowania. Elewacje pokryte wtórnym tynkiem i dodatkowo, miejscowo przecierkami cementowo – wapiennymi. Powierzchnia wielokrotnie malowana. Powierzchniowe, liczne spękania i rozwarstwienia lica elewacji. Zniszczony, zniekształcony detal architektoniczny szczególnie w partii gzymsów i kroksztyn. Liczne braki elementów detalu lub wymiana na elementy bez zachowania formy profili /linearne boniowanie gzymsu kroksztynowego/.

W ramach prac remontowo – konserwatorskich budynku należy zrekonstruować wszystkie zniszczone elementy detalu architektonicznego. Istotnym, z punktu widzenia konserwatorskiego, elementem wystroju elewacji jest ich kolorystyka, która oparta o wyniki badań konserwatorskich powinna wzbogacać i podkreślać ich detal i formę architektoniczną.

159. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony południowo – wschodniej, od strony ulicy Więziennej, z basztami w narożach elewacji i fragmentem muru.

160. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony południowo – wschodniej, od strony ulicy Więziennej – fragment z oprawą otworów lica elewacji.

161. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony południowo – wschodniej, od strony ulicy Więziennej – baszta narożna.

162. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony południowo – wschodniej, od strony ulicy Więziennej. Otwór okienny i cokół baszty narożnej z detalem architektonicznym.

163. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony północno – zachodniej, od strony ulicy Warszawskiej flankowana dwoma basztami narożnymi. W baszcie zachodniej widoczne wykonane wzmocnienia.

164. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony północno – zachodniej, od strony ulicy Warszawskiej flankowana dwoma basztami narożnymi. Stan zachowania cyklinowanych tynków.

165. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony północno – zachodniej, od strony ulicy Warszawskiej ze szczątkowo zachowanym detalem architektonicznym i fragmentami oryginalnych tynków.

166. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Elewacja szczytowa od strony północno – zachodniej, od strony ulicy Warszawskiej. Widoczne przyziemie baszty po wykonanych pracach remontowych, ze zniekształceniem wystroju i wejścia do wieży. Widoczne wykonane wzmocnienia.

b.5. Detal architektoniczny

Detal architektoniczny elewacji, w zasadzie w całości zachowany, częściowo zniszczony lub przekształcony świadczy o bardzo dobrej jakości projektu, prac budowlanych, rzemiosła o randze sztuki wykonywania detalu, wysokich wartościach artystycznych i historycznych obiektu. Poza masywnym gzymsem wieńczącym, pozostałe elementy wystroju o linearnym, delikatnym rysunku.

W kształtowaniu wystroju elewacji zastosowano zróżnicowane pod względem wykonania - gzymsy, obramienia i detale architektoniczne, boniowanie:

Gzymsy:

- cokołowy dolny – obecnie zachowany od strony elewacji północnej, południowej, wschodniej oraz zachodniej, w części zniekształcony, przerwany
- cokołowy podwójny wieńczący obecnie zachowany na wieżach /basztach/
- gzyms wieńczący elewacji

obramienia i detale architektoniczne

- obramienia otworów piwnic elewacji w części zniekształcone,
- obramienia otworów parteru oraz wyższych kondygnacji w formie linearnego boniowania powtarzającego kształt otworów
- obramienia otworów baszt wszystkich kondygnacji w formie linearnego boniowania powtarzającego kształt otworów

Stan zachowania.

Detal architektoniczny elewacji częściowo zniszczony. W części zniekształcony wtórnymi naprawami ubytków, kitami cementowymi, zniekształcającymi jego formę i kształt. W całości kwalifikuje się do przeprowadzenia prac konserwatorskich oraz rekonstrukcji na podstawie szczegółowej inwentaryzacji zachowanego elementu lub pomiarów wziętych bezpośrednio z natury. Ze względu na zniekształcenia elewacji konieczna będzie rekonstrukcja detalu architektonicznego na podstawie analogii do detali zastosowanych na elewacjach obiektu. Detal zachowany na elewacji oraz rekonstruowany należy poddać specjalistycznym pracom konserwatorskim.

167. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Gzyms koronujący w formie kroksztyn w układzie arkadowym z linearnym boniowaniem powtarzającym kształt arkad.

168. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Gzyms koronujący w formie kroksztyn w układzie arkadowym z linearnym boniowaniem powtarzającym kształt arkad w basztach i budynku głównym.

169. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Zachowana forma opraw otworów okiennych z linearnym boniowaniem powtarzającym kształt otworów i częściowo oryginalnym tynkiem.

170. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Zniekształcony detal architektoniczny baszt narożnych, z fragmentami zachowanego oryginalnego tynku w wyższych kondygnacjach.

171. Kalisz, ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Zachowany, zniekształcony detal architektoniczny gzymsu koronującego budynek głównego i wieży. Widoczne powiększenie otworów budynek głównego, pierwotnie wysokości jednej boni.

172. Kalisz, ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Zachowany portyk wejściowy ryzalitu elewacji frontowej ze zniekształconym poprzez nieprofesjonalne naprawy detalem architektonicznym – bonie opraw otworów, cokoły i bazy filarów.

b.6. Wnętrze.

Pierwotny układ przestrzenny wnętrza na poziomie piwnic, przyziemia i wyższych kondygnacji jest czytelny, jak również wewnętrzny, historyczny, pochodzący z czasu budowy obiektu penitencjarnego podział funkcjonalny poszczególnych kondygnacji zarówno części ogólnodostępnej jak i pomieszczeń odosobnienia. Zachowany również pierwotny układ komunikacyjny – powiązanie głównej, trzykondygnacyjnej sali traktu środkowego z klatkami schodowymi - od strony wschodniej komunikującej z zewnętrznym dziedzińcem, od strony zachodniej z dwubiegową klatką schodową obejmującą wszystkie kondygnacje obiektu i dodatkowo posiadającą połączenie z nadwieszonym na arkadach łącznikiem, za pośrednictwem którego powiązано również obiekt penitencjarny z budynkiem administracyjnym. Z traktu środkowego połączenie też ze wszystkimi celami.

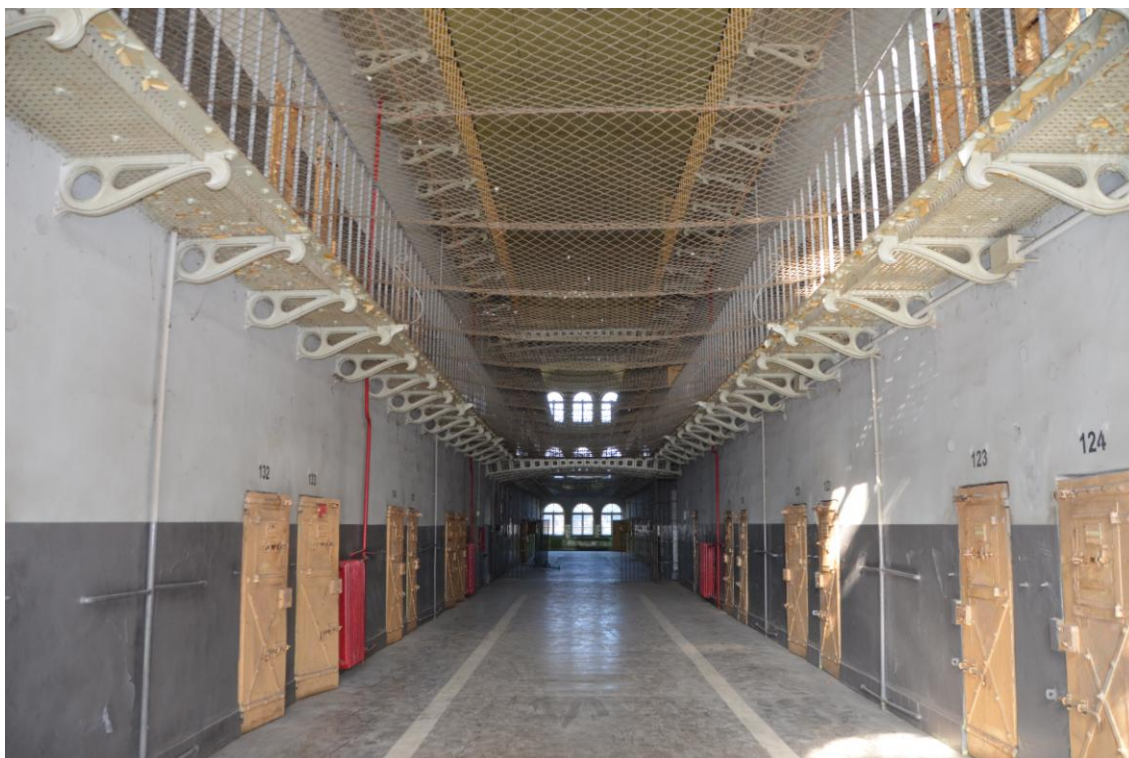
Stan zachowania.

Wtórne przekształcenia w obrębie piwnic, parteru i użytkowego poddasza nie mają wpływu na zachowany, czytelny układ przestrzenny wnętrza obiektu, na poziomie piwnic, parteru i pięter.

Planowana przebudowa obiektu na funkcję oświatowo – kulturalną nie będzie miała zasadniczego wpływu na zmianę układu przestrzennego /poza usprawnieniem komunikacji części istniejącej oraz ewentualnym wprowadzeniem rozwiązań wymaganych przez przepisy odrębne w zakresie bezpieczeństwa użytkowania zgodnie z nowym programem zagospodarowania /. Nadrzędnym celem właściwego użytkowania budynku jest zachowanie historycznego rozplanowania wnętrza, w tym przypadku bez zasadniczej ingerencji.

Wszelkie planowane przekształcenia związane z adaptacją części pomieszczeń, rozbudową i przebudową zabytku możliwe jedynie z poszanowaniem zasad ochrony konserwatorskiej obiektu, takich jak: likwidacja wtórnych, przypadkowych przekształceń w obrębie obiektu, przywrócenie pierwotnej funkcji wejścia od strony dziedzińca, uporządkowanie elewacji wraz z przeprowadzeniem kompleksowych prac konserwatorskich.

Ewentualne zmiany nie mogą w najmniejszym stopniu ingerować w bryłę, wystrój zewnętrzny i zachowany historyczny wystrój wewnętrzny obiektu, z uwzględnieniem elementów podkreślających jego pierwotną funkcję.

173. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze na poziomie kondygnacji przyziemia z zachowaną oryginalną posadzką, galeriami z pomostami na dekoracyjnych wspornikach na wysokości wszystkich kondygnacji i stolarką drzwiową prowadzącą do cel odosobnienia.

174. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze na poziomie kondygnacji przyziemia z zachowanymi galeriami z pomostami na dekoracyjnych wspornikach i żebrami konstrukcyjnymi ciągów komunikacyjnych.

175. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze na poziomie kondygnacji przyziemia z zachowanymi galeriami z pomostami na dekoracyjnych wspornikach i żebrami konstrukcyjnymi ciągów komunikacyjnych.

176. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze na poziomie kondygnacji pietra z zachowanymi oryginalnymi wejściami i stolarką pomieszczeń cel odosobnienia.

177. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze z zachowaną oryginalną posadzką, galeriami z pomostami na dekoracyjnych wspornikach, stolarką drzwiową prowadzącą do cel i sklepieniem kolebkowym.

178. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze na poziomie piętra z zachowanymi galeriami z pomostami na dekoracyjnych wspornikach i stolarką drzwiową prowadzącą do cel odosobnienia.

179. Kalisz. ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze na poziomie kondygnacji piętra z zachowanymi galeriami z pomostami na dekoracyjnych wspornikach, współczesnymi balustradami, siatkami zabezpieczającymi i stolarką drzwiową do cel.

180. Kalisz, ul. Łódzka nr 2. Dawne więzienie. Budynek penitencjarny. Wnętrze celi na poziomie kondygnacji przyziemia z zachowanymi fragmentami podłogi. Tynki wtórne. Widoczne powiększenie wnęki otworu okiennego.